

Α Κ Ο Λ Ο Υ Θ Ι Α

ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

Γ Ε Ρ Α Σ Ι Μ Ο Υ

ΥΜΝΟΓΡΑΦΟΥ ΤΟΥ ΜΙΚΡΑΓΙΑΝΝΑΝΙΤΟΥ

Ἡ μνήμη αὐτοῦ τελεῖται τῇ Ζ΄ Δεκεμβρίου.

Ποίημα Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια

*****

*****

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῷ

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα
ἰστῶμεν στίχους δ΄ καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς
Προσόμοια·

Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Γεράσιμε, λύρα λιγυρὰ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος,
ὁ ὑμνηπόλος ὁ ἔνθεος,
ἡ μεγαλόφωνος
σάλπιγξ τῶν ἁσμάτων
καὶ ἡ αὔρα χάριτος
τῆς θείας, ἐν ἐσχάτοις τοῖς ἔτεσι
πάντας κατηύφρανας
εὐσεβεῖς ταῖς ὑμνωδίαις σου
πρὸς Ἁγίων
καμάτων ἐξύμνησιν.

Γεράσιμε, Σκήτεως Μικρᾶς
τῆς Θεοπρομήτορος
Ἁγίας Ἄννης ὁ ἔνοικος
ὁ ἱερώτατος,
ἀρετῶν ἀνῆλθες
ψυχοτρόφων κλίμακα
καὶ ὠφθης ταπεινώσεως ἄγαλμα,
νήψεως πρόβολος,
προσευχῆς ταμεῖον ἄσυλον

καὶ πυξίον
 ἡθῶν τῆς χρηστότητος.

Γεράσιμε, σὴν ὑπακοὴν
 χρόνων ἐκ νεότητος
 ἀμείβων Κύριος ἔπλησε
 σὲ θείου Πνεύματος
 καὶ ὑμνογραφίας
 ἔδειξέ σε κάλαμον
 ἀρίστης θεοκίνητον, Ὅσιε,
 Ἄθωνος σάπφειρε
 πολυτίμητε καὶ μάργαρον
 μονοτρόπων,
 ποθούντων τὴν θέωσιν.

Γεράσιμε, ῥόδον εὐανθὲς
 τοῦ λειμῶνος Ἄθωνος
 τοῦ ἀνθεμόεντος, ἠΰφρανας
 θείων ἄσμάτων σου
 εὐωδία δῆμον
 ἄρτι στρατευόμενον,
 ὃν ἴθυνας πρὸς τὴν θριαμβεύουσαν,
 πάτερ, ὀμήγυριν,
 ἔνθα τάγματα δοξάζουσι
 τῶν Ἀγγέλων
 ἀπαύστως τὸν Κύριον.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ´.

Τὸν ὡς φιλέρημον στρουθίον καλιὰν πῆξαντα
 ἀσκητικῶν ἀγώνων ἐν δυσπροσίτοις παρυφαῖς τοῦ
 Ἄθωνος,
 Γεράσιμον, τὸν πνευματέμφορον ὑμνογράφον,
 τὴν μουσικωτάτην καὶ γλυκύφθογον τοῦ Χριστοῦ
 ἀηδόνα,
 κελαδήσασαν τὰς ἀριστείας τῶν Ἁγίων τῆς πίστεως,
 ἀξίως εὐφημήσωμεν πάντες κράζοντες·
 Ὅργανον κρουόμενον αὔραις θείου Πνεύματος,
 εὐφρανον προστασία σου τοὺς ψάλλοντας ὕμνους σου
 καὶ δοξάζοντας τὸν σὲ δοξάσαντα Κύριον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα, πρόσδεξαι....

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος β´. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Σκήτεως τῆς Μικρᾶς
 Ἀγίας Ἄννης εὖχος,
 Γεράσιμε, σοῖς ὕμνοις
 ἐτίμησας Ἀγίους
 καὶ Ὑψιστον ἐδόξασας.

Στίχος. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ
 Ὁσίου Αὐτοῦ.

Τέτιξ ὡς μουσικὸς
 οὐκ ἔπαυσας Ἀγίων,
 Γεράσιμε, καμάτους
 ὕμνεῖν καὶ μεγαλύνειν
 καρδίᾳ τε καὶ χεῖλεσι.

Στίχος. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Ἐλαμψας ἀστραπαῖς
 ἀρετηφόρου βίου
 καὶ συγγραφῆς ἁσμάτων,
 Γεράσιμε, πρὸς δόξαν
 Χριστοῦ, τοῦ σὲ δοξάσαντος.

Δόξα. Τριαδικόν.

Δόξα Σοι, ὁ Θεός,
 Τριάς ὑπεραγία,
 καρδίας Γερασίμου
 τὸ εὖχος καὶ καλάμου
 αὐτοῦ ἢ θεία κίνησις.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἄθωνος χαρμονῆ
 τῶν μοναστῶν, Παρθένε,
 καὶ λύπης οἰκετῶν σου
 ὀλέτειρα, εὐλόγει
 τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε.

**Νῦν ἀπολύεις...τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ
 τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ καὶ Απόλυσις.**

*****
 *****

ΕΝ Τῴ ΜΕΓΑΛῴ ΕΣΠΕΡΙΝῴ

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν τὸ Μακάριος ἀνὴρ, εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχους στ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια·

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Αρωματόπνουν λειμῶνα
 τῆς Θείας Χάριτος,
 τὸν μυροβόλα κρίνα
 ἐξανθήσαντα ὕμνων,
 Γεράσιμον, τὸν νέον ἐν ἀσκηταῖς
 ὄρους Ἄθωνος, μέλψωμεν
 ὡς ὕμνογράφον θεόπνευστον τῶν σεπτῶν
 οἰκιστῶν τῆς Ἄνω Πόλεως.

Τὸν ἐκ Βορείου Ἠπείρου
 τὸ γένος ἔλκοντα
 Δαμασκητὸν ὡς νέον,
 Ἑρμανόν τε Ἀνδρέαν
 τῆς Κρήτης, Θεοφάνην καὶ Ἰωσήφ
 ἄλλον, ἄσμασι στέψωμεν,
 ὕμνογραφίας δυσπρόσιτον κορυφήν,
 πνευματέμφορον Γεράσιμον.

Καταλαβὼν ἐκ τῶν χρόνων
 τῆς σῆς νεότητος
 ψυχῆς ἐφέσει ὄλη
 Ἀγιώνυμον Ὅρος
 διέλαμψας ἀσκήσει, ὑπακοῆ,
 νυχθημέροις παλαίσμασι
 καὶ προσευχῇ νεοπύρσευτος ὡς φωστήρ,
 θεοφώτιστε Γεράσιμε.

Μικρᾶς διάκοσμος ὠφθης
 ἀρτίως Σκήτεως
 χαριτωνύμου Ἄννης,
 ἀσκητὰ θεοφόρε,
 Γεράσιμε, καὶ ὄρους τοῦ ἱεροῦ
 ἐγκαλλώπισμα Ἄθωνος,
 ὁ προσελκύσας τοῦ Πνεύματος δαψιλῶς
 ἐπὶ σὲ τὴν χάριν, Ὅσιε.

Τίς κατ' ἀξίας ὑμνήσει

τὰς ἀριστείας σου
 ἐνθέου πολιτείας,
 ἀγωγῆς θεαρέστου
 καὶ ὕμνων θεοπνεύστων τὴν συγγραφὴν,
 εὐσεβείας, Γεράσιμε,
 κανῶν καὶ τύπε βιώσεως ἀκραιφνοῦς,
 Ἀθωνῖτα πάτερ, Ὅσιε.

Ἵδατος ζῶντος ἐδείχθης
 πηγὴ, Γεράσιμε,
 τοῦ ἀλλομένου, πάτερ,
 εἰς ζωὴν αἰωνίαν·
 διὸ σὴν θεῖαν μνήμην πανευλαβῶς
 ἐκτελοῦντες αἰτούμεθα
 σὴν χάριν βίου ἰκέται σου ἐν αὐχμῶ
 ἀκηδίας ἐκτηκόμενοι.

Δόξα. Ἦχος πλ. β´.

Σήμερον ὡς ὀρθρινὸς ἀστὴρ ἀνατέταλκεν
 ἢ πανσεβάσμιος μνήμη Γερασίμου τοῦ ὑμνογράφου,
 τοῦ πολίσαντος τὴν Σκήτην τῆς Μικρᾶς Ἀγίας Ἄννης,
 καὶ αὐτὴν πιάναντος ἰδρωσὶ καὶ δάκρυσιν·
 οὗτος γὰρ ἐκ νεότητος τρωθεὶς ὑπὸ θεοῦ ἔρωτος
 κατέλιπε τὰ τοῦ κόσμου τερπνὰ καὶ ἡδέα
 καὶ ἀγωνισάμενος διὰ τὰ ἔσαεὶ διαμένοντα καὶ
 ἄρρευστα
 δοχεῖον τῆς Χάριτος ἐγένετο πολυτίμητον·
 πολλαπλασιάσας οὖν τὸ δοθὲν αὐτῷ πλουσίως
 τῆς ὑμνογραφίας τάλαντον
 τῆ τῶν σφζομένων συνηριθμήθη μερίδι,
 ἔνθα Χριστῷ ἀδιαλείπτως πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν
 ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία
 Παρθένε,...

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. **Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
 καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.**

Σοφίας Σειρὰχ τὸ Ἀνάγνωσμα.
 (Κεφ. β´ 1 - 11)

Τέκνον, εἰ προσέρχη δουλεύειν Κυρίῳ Θεῷ,
 ἐτοίμασον τὴν ψυχὴν σου εἰς πειρασμόν· εὐθύνον

τὴν καρδίαν σου καὶ καρτέρησον καὶ μὴ σπεύσης ἐν καιρῷ ἐπαγωγῆς· κολλήθητι αὐτῷ καὶ μὴ ἀποστῆς, ἵνα αὐξηθῆς ἐπ' ἐσχάτων σου. Πᾶν ὃ ἐὰν ἐπαχθῆ σοι, δέξαι καὶ ἐν ἀλλάγμασι ταπεινώσεώς σου μακροθύμησον· ὅτι ἐν πυρὶ δοκιμάζεται χρυσὸς καὶ ἄνθρωποι δεκτοὶ ἐν καμίνῳ ταπεινώσεως. Πίστευσον αὐτῷ καὶ ἀντιλήψεταιί σου· εὐθυνον τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἔλπισον ἐπ' αὐτόν. Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ἀναμείνατε τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ μὴ ἐκκλίνητε, ἵνα μὴ πέσητε. Οἱ φοβούμενοι Κύριον πιστεύσατε αὐτῷ καὶ οὐ μὴ πταίση ὁ μισθὸς ὑμῶν. Οἱ φοβούμενοι Κύριον ἐλπίσατε εἰς ἀγαθὰ καὶ εἰς εὐφροσύνην αἰῶνος καὶ ἐλέους. Ἐμβλέψατε εἰς ἀρχαίας γενεὰς καὶ ἴδετε· τίς ἐνεπίστευσε Κυρίῳ καὶ κατησχύνθη; Ἡ τίς ἐπεκαλέσατο αὐτόν καὶ ὑπερεῖδεν αὐτόν; Διότι οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ ἀφίησιν ἀμαρτίας καὶ σώζει ἐν καιρῷ θλίψεως.

**Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. α' 1 - 10)**

Αγαπήσατε δικαιοσύνην, οἱ κρίνοντες τὴν γῆν, φρονήσατε περὶ τοῦ Κυρίου ἐν ἀγαθότητι καὶ ἐν ἀπλότητι καρδίας ζητήσατε αὐτόν· ὅτι εὐρίσκεται τοῖς μὴ πειράζουσιν αὐτόν, ἐμφανίζεται δὲ τοῖς μὴ ἀπιστοῦσιν αὐτῷ. Σκολιοὶ γὰρ λογισμοὶ χωρίζουσιν ἀπὸ Θεοῦ, δοκιμαζομένη τε ἡ δύναμις ἐλέγχει ἄφρονας. Ὅτι εἰς κακότεχνον ψυχὴν οὐκ εἰσελεύσεται σοφία, οὐδὲ κατοικήσει ἐν σώματι καταχρέῳ ἀμαρτίας· ἅγιον γὰρ πνεῦμα παιδείας φεύξεται δόλον καὶ ἀπαναστήσεται ἀπὸ λογισμῶν ἄσυνέτων καὶ ἐλεγχθήσεται ἐπελθούσης ἀδικίας. Φιλάνθρωπον γὰρ πνεῦμα σοφίας καὶ οὐκ ἀθώσσει βλάσφημον ἀπὸ χειλέων αὐτοῦ· ὅτι τῶν νεφρῶν αὐτοῦ μάρτυς ὁ Θεὸς καὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ ἐπίσκοπος ἀληθῆς καὶ τῆς γλώσσης ἀκουστής· ὅτι πνεῦμα Κυρίου πεπλήρωκε τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ συνέχον τὰ πάντα γινῶσιν ἔχει φωνῆς. Διὰ τοῦτο φθεγγόμενος ἄδικα οὐδεὶς μὴ λάθῃ, οὐδ' οὐ μὴ παροδεύσῃ αὐτόν ἐλέγχουσα ἡ δίκη. Ἐν γὰρ διαβουλίαις ἀσεβοῦς ἐξέτασις ἔσται, λόγων δὲ αὐτοῦ ἀκοὴ πρὸς Κύριον ἤξει εἰς ἔλεγχον ἀνομημάτων αὐτοῦ· ὅτι οὔς ζηλώσεως ἀκροᾶται τὰ πάντα καὶ θροῦς γογγυσμῶν οὐκ ἀποκρύπτεται.

**Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. γ' 1 - 9)**

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν καὶ ἢ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης· καὶ ὀλίγα παιδευθέντες μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειπεν αὐτοῖς καὶ εὗρεν αὐτοῖς ἀξιόους ἑαυτοῦ· ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοῖς καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτοῖς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται· κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς Ὅσιοις αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπῇ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

**ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΤΗΝ
Ἰδιόμελα.**

Ἦχος α'.

Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ ὁ Ἀγιώνυμος Ἄθως
καὶ σκίρτα καὶ ἀγάλλου ἢ τῆς Μικρᾶς Ἀγίας Ἄννης
Σκήτη,
ὅτι ἐν σοὶ ὡς κυπάρισσος ἀρετῶν εὐθυτενῆς
ἐξήνησεν
ὁ Ὑμνογράφος τῶν Ἀγίων, Γεράσιμος ὁ θεοεἰκελος·
οὗτος γὰρ τὴν πετρώδη καὶ ἀπαράκλητον αὐτῆς
ἔρημον
συντόνου ἀσκήσεως ἀγιάσας πόνοις
Ἀγγέλων ἰσοστάσιος ὤφθη καὶ τῇ εὐκλείᾳ ἰσότιμος·
ὄθεν χάριν εἴληφε δαψιλῶς θεόθεν
ἀδιαλείπτως πρεσβεύει ὑπὲρ τοῦ σύμπαντος κόσμου
καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β'.

Μαθητεύσας ἐν ὑπακοῇ τῇ ψυχοτρόφῳ

ἀρχέτυπον ταπεινώσεως ὠφθης,
 φίλος γνήσιος τοῦ δι' ἡμᾶς δούλου μορφῆν
 λαβόντος,
 καὶ σκεῦος ψυχικῆς εἰρήνης καὶ πραότητος,
 Γεράσιμε, ἀρετῆς τῶν Ἁγίων ὑμνητορ·
 ἀξιωθεῖς ὄθεν διδάξαι τοὺς φοιτητάς σου
 ξενιτείαν, παρθενίαν καὶ ἀκτησίαν
 ὑπακοῆς αὐτοῦς ζηλωτὰς ἀνέδειξας
 καὶ Χριστοῦ ὑμνηπόλους,
 τοῦ παρέχοντος πᾶσι τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ἦχος γ´.

Τῆ ἐρωτουργῶ ἐνεργείᾳ τοῦ Παναγίου Πνεύματος,
 προσευχῆ ἀδιαλείπτῳ
 καὶ μεθέξει ἐν τοῖς ἀγῶσι τῶν Ἁγίων
 τὸν κάλαμόν σου ἐπέθετες ἐπὶ τοῦ χάρτου
 πρὸς ἀποτύπωσιν πνευματικῶν μελωδημάτων,
 Γεράσιμε, Μεγάλε τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ Ὑμνογράφε·
 ὄθεν πολλάκις ἔτυχες τῆς εὐαρεσκείας τῶν
 ἐξυμνουμένων Ἁγίων
 καὶ τοῦ δοξάσαντος αὐτοῦς Κυρίου,
 τοῦ δωρουμένου ἡμῖν εὐχαῖς σου τὸ ἄμετρον ἔλεος.

Ἦχος δ´.

Τὸν προσηνῆ καὶ ἐνάρετον Γέροντα,
 τὸν ἄλατι πάντοτε ἠρτυμένον λόγον ἔχοντα
 καὶ τηροῦντα εὐλαβικῶς τὴν φυλακὴν τῶν αἰσθήσεων,
 Γεράσιμον, τὸν Μικραγιαννανίτην Ὅσιον, τιμήσωμεν
 καὶ αὐτῷ ἐν κατανύξει βοήσωμεν·
 Πάτερ πνευματέμφορε,
 ὁ οἰκοδομῶν φθέγμασι καὶ παραδείγματι ἰδίῳ
 τοὺς προσιόντας σοι πρὸς ψυχικὴν ὠφέλειαν,
 μὴ παύσῃ τοῦ Κυρίου δεόμενος
 ὑπὲρ τῶν τιμώντων τὴν μνήμην σου.

Δόξα. Ἦχος ὁ αὐτός.

Προσευχῆ, ὑπακοῆ καὶ ταπεινώσει
 ἐν τῷ ἀοράτῳ πολέμῳ ἐθριάμβευσας τὸν δεινὸν
 πολεμήτορα
 καὶ ἠξιώθης συντρίψαι τὰ κατὰ σοῦ κινούμενα βέλη
 τοῦ μισοκάλου

ἀσπίδι τῆς κυριάρχου τοῦ Ἄθωνος, Παναγίας
 Παρθένου,
 τοῦ τῆς μετανοίας κήρυκος, Τιμίου Προδρόμου
 καὶ τῆς χορείας τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ Κυρίου,
 ὧν τὰ κατορθώματα ἐξύμνεις, Γεράσιμε·
 ὄθεν τῶν οὐρανίων ἐπάλξεων κληρονόμος γέγονας
 καὶ τῶν Ἀγγέλων ἰσότιμος,
 μεθ' ὧν ἀσιγήτως Χριστῷ πρεσβεύεις
 ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου
 καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς
 δούλους σου...

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ Προσόμοια.
Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις, ἀσκητικῶν.

Χαίροις, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ
 ὁ ὑμνογράφος ὁ σοφὸς καὶ θεόπνευστος,
 ὁ στιῦλος τῆς εὐσεβείας,
 ὁ εὐγενῆς καὶ πραΰς,
 ὁ ἀπαύστως νήφων
 καὶ εὐχόμενος,
 ἐλλάμψει τοῦ Πνεύματος
 τοῦ σεπτοῦ ἀύγαζόμενος
 καὶ ποιημάτων
 τῶν αὐτοῦ ἀμαρύγμασι
 φιλακόλουθον
 ὁ φωτίζων ὁμήγυριν·
 Πάτερ πνευματοκίνητε,
 Γεράσιμε Ὅσιε,
 Ἄθωνιτῶν κοσμιότης
 καὶ ὑμνηπόλων ἀκρόρεια,
 Χριστὸν ἐκδυσώπει
 παρασχεῖν τοῖς σὲ τιμῶσι
 τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχος. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ
 Ὁσίου Αὐτοῦ.

Σκεῦος τοῦ Παντουργοῦ εὐπρεπές,
 ἡ κουροτρόφος τῶν παρθένων ἐπέλεξε,
 πανύμνητος Θεοτόκος,
 σὲ κατοικῆσαι σεπτῶς
 εἰς αὐτῆς λειμῶνα,

τὸν τοῦ Ἄθωνος,
 Γεράσιμε Ὅσιε,
 ὄρνις ὄντως φιλέρημος,
 ποθοῦσα ὕμνοις
 κελαδῆσαι παλαίσματα
 καὶ θαυμάσια
 τῶν Ἁγίων τῆς πίστεως·
 ἔνοικε ἱερώτατε
 καὶ θεῖε διάκοσμε
 ἀπαρακλήτου ἐρήμου
 Ἁγίας Ἄννης τῆς Σκήτεως
 Μικρᾶς κεκλημένης,
 ἐβδομήκοντα ἐν ταύτῃ
 ἔτη ἐνήσκησας.

Στίχος. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Ἄκρας φιλοπονίας εἰκῶν,
 δοχεῖον Πνεύματος Ἁγίου πολύτιμον,
 κανῶν ἐλληνομαθείας,
 ποιητικῶν θαυμαστῶν,
 πάτερ θεοφόρε,
 ἐπιδόσεων
 φαιδρότης, ἐξύμνησας
 μελιρρύτως, Γεράσιμε,
 Ἁγίων πλείστων
 τὰ σεπτὰ κατορθώματα
 καὶ θαυμάσια
 τῆς σεμνῆς Θεομήτορος,
 ἥσπερ τὸν κλῆρον πόνοις σου
 παννύχοις ἐκλέϊσας
 καὶ τὸν χορὸν τῶν ἀζύγων
 αὐτοῦ ἀρτίως ὠράϊσας·
 διόπερ σὴν μνήμην
 εὐλαβῶς τὴν μακαρίαν
 πανηγυρίζομεν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ´.

Τὸν πολιδὸν καὶ θεοφόρον Γέροντα
 δεικνύμενον νεανικὴν προθυμίαν ἐν τῇ ἀσκήσει,
 Μικρᾶς Ἁγίας Ἄννης Σκήτεως κοσμήτορα,
 Γεράσιμον, τὴν μεγάλῃ σάλπιγγα τῶν ἁσμάτων
 καὶ τὸ παναρμόνιον ψαλτήριον τῶν ὕμνων,

ἐγκωμίων ἄνθεσι καταστέψωμεν πιστῶς βοῶντες·
 Ἀηδῶν γλυκύλαλε τῶν τοῦ Χριστοῦ Ἁγίων
 κατορθωμάτων,
 μὴ παύσῃ Αὐτὸν ἡμῖν ἰλεούμενος,
 ὡς πολλὴν τὴν παρῶρησίαν κατέχων,
 τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα, πρόσδεξαι...

Νῦν ἀπολύεις... **Τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον·**

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Συνεργία τῆς Χάριτος κόσμῳ ἔλαμψας
 ὡς ὑμνηπόλος Ἁγίων,
 ἐγκρατευτὰ θαυμασιέ,
 Ἄννης Σκήτεως Μικρᾶς Ἁγίας ἔνοικε,
 χρηστοθείας κορυφῇ
 καὶ εὐχῆς καρδιακῆς,
 Γεράσιμε, μυροθήκη·
 διὸ τιμῶντές σε πόθῳ
 θερμὰς εὐχὰς σου ἐκδεχόμεθα.

Θεοτοκίον. Χαῖρε, πύλη Κυρίου ἢ ἀδιόδευτος...

Ἀπόλυσις.

*****

*****

Ε Ν Τ Ω Ο Ρ Θ Ρ Ω

**Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον τὸ Ἀπολυτίκιον, ὡς ἐν τῷ
 Μεγάλῳ Ἐσπερινῷ, μετὰ δὲ τὴν α΄ Στιχολογίαν
 Κάθισμα.**

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον Σου, Σωτήρ.

Αύλῳς ποιμενικὸς
 καὶ γλυκύλαλος ὄφθης
 τερπνῶν μελωδιῶν,
 Παρακλήτου σαμβύκη,
 στρουθὸς λιγυρόφθογγος
 καὶ κρουόμενον ὄργανον
 αὔραις Πνεύματος,

θεοειδὲς Ἀθωνῖτα,
 οὗ τὸν κάλαμον
 ἐκίνει χάρις πρὸς ὕμνων,
 Γεράσιμε, σύνθεσιν.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁδήγει ἀκλινῶς
 εὐσεβῶν τὰς χορείας
 καὶ δήμους μοναστῶν
 ὄρους Ἀγιωνύμου
 πρὸς θέωσιν, Δέσποινα,
 Θεοκῦμον πανάχραντε,
 μεγαλύνοντας
 τοῦ Γερασίου τὴν μνήμην,
 διαλάμπαντος
 συνθέσει ὕμνων ἀρτίως
 εὐχῆ καὶ στερήσεσι.

**Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν Κάθισμα.
 Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.**

Τῆ χάριτι ἤνυσας
 τῆς τοῦ Κυρίου Μητρὸς
 ὁδὸν τῆς ἀσκήσεως
 Ἁγίας Ἄννης Μικρᾶς
 ἐν Σκήτη ὡς ἄσαρκος
 οὔση ἀπαρακλήτῳ
 ἑβδομήκοντα ἔτη,
 Ὅσιε Ὑμνογράφε,
 ἀσιγήτως δοξάζων
 Χριστὸν καὶ τοὺς Ἁγίους ὕμνων
 πόθῳ, Γεράσιμε.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αεὶ ἐποπτεύουσα
 ἐξ ὕψους δόξης τῆς σῆς
 μὴ παύση, Μητρόθεε,
 Ἁγίου ὄρους φρουρὲ
 καὶ φύλαξ καὶ πρόμαχε,
 πάντας ἐνασκουμένους
 θεαρέστως ἐν Ἄθῳ
 σοῦ τῷ τερπνῷ λειμῶνι,

Παναγία Παρθένε,
καὶ δῆμον εὐσεβῶν ἀκλινῶς
ὑμνολογοῦντά σε.

**Μετὰ τὸν Πολυέλεον Κάθισμα. Ἦχος γ´. Τὴν
ὠραιότητα.**

Ὁ ὀξυγράφος σου καὶ θεῖος κάλαμος
Ἁγίων ὑμνησε πληθύν, Γεράσιμε,
Προδρόμου θείου ἐραστὰ τῶν πόνων καὶ τῆς Καλύβης
φερωνύμῳ Ἄθωνος οἰκιστὰ τούτῳ Ὅσιε·
ὄθεν μεγαλύνοντες νυχθημέρους καμάτους σου
πρὸς κτῆσιν ἀρετῆς σοὶ βοῶμεν· Χαῖρε, ὑμνογραφίας
κέρας.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν σκοτισθεῖσάν μου ψυχὴν καταύγασον
φωτὶ τῆς χάριτος τοῦ θείου Τόκου σου,
ἀγνή Παρθένε, Μαριάμ, ἐλπίς τῶν ἀπηλπισμένων,
καὶ ἀχλὺν ἀπέλασον τῶν ἀπείρων παισμάτων μου,
ὅπως εὖρω ἔλεος ἐν τῇ ὄρᾳ τῆς Κρίσεως
καὶ πόθῳ ἀσιγήτως βοῶ σοι· Χαῖρε, ἡ Κεχαριτωμένη.

Τὸ α´ Ἀντίφωνον τοῦ δ´ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον.
Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.
Στίχος. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον· Ὁσιακόν (Λουκ. στ´ 17 - 23).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου
πεδινοῦ...

**Ζήτει τῇ Παρασκευῇ τῆς Β´ Εβδομάδος.
Ὁ Ν´ Ψαλμός.**

Δόξα. Ταῖς τοῦ Σοῦ Ὁσίου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ...
Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείας, Ἐλεῆμον....

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β´.

Τὸν κατακοσμούμενον ὑπὸ τῶν ἀρετῶν τῆς
αὐτομεμψίας,
προσευχῆς, ἀγάπης, ἐγκρατείας καὶ λογισμῶν
διακρίσεως,
Γεράσιμον, τὸν νέον Ὑμνογράφον, τιμήσωμεν
καὶ αὐτῷ ἐν κατανύξει βοήσωμεν·

Πάτερ Ὅσιε, ὁ πάντας τοὺς προσιόντας σοι
οἰκοδομήσας
λόγοις καὶ παραδείγματί σου,
Χριστὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε
ὑπὲρ τῶν πίστει τιμώντων τὴν πανσεβάσμιον μνήμην
σου.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου....

Εἶτα ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

" Γεράσιμον ὑμνογράφον τολμῶ ὑμνήσαι. Χ."

Ωδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Γεράσιμον πάνσοφον,
ὑμνογραφίας ἀνάκτορον
καὶ μέλαθρον Πνεύματος
τοῦ Παναγίου λαμπρὸν
εὐφημήσωμεν,
Γεράσιμον τὸν θεῖον,
ὡς Ἄθωνος σέμνωμα
περικλεέστατον.

Ερήμου λευκάνθεμον
ὠραῖον, μάκαρ Γεράσιμε,
κατηύφρανας Ἄθωνα
σὴ ἀκραιφνεῖ ἀγωγῇ
καὶ τὴν εὐάνδρον
Μικρᾶς Ἀγίας Ἄννης,
θεόπνευστε, σκάμμασι
Σκήτην συντόνοις σου.

Ρεόντων ὑπέρτερε,
Διονυσίου τοῦ Ῥήτορος
ἐδείχθης ἐφάμιλλος
καὶ Μητροφάνους σεπτοῦ
τοῖς παλαίσμασι,
Γεράσιμε, ἀσκήσας
αὐτῶν ἀντροῦ ὑπερθεν
ὡσπερ ἰσάγγελος.

Θεοτοκίον.

Ανάδειξον δούλους σου

θριαμβευτάς, Μητροπάρθενε,
 τοῦ πλάνου ἀλάστορος,
 τοὺς σὲ ὑμνοῦντας λαμπρῶς
 καὶ τὰ σκάμματα
 αἰνοῦντας Γερασίμου,
 ἀρτίως ἀσκήσαντος
 ἐν τῷ λειμῶνί σου.

Ῥδὴ γ´. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Σὲ πάντες, Γεράσιμε, τιμῶμεν
 Βορείου Ἠπείρου τὸν βλαστὸν
 ὡς φοίνικα ὑψίκομον,
 ἀνθήσαντα ἐν Ἀθωνι
 ὑμνογραφίας λείρια
 καὶ ἀρετῆς ῥόδα εὖσομα.

Ἰθύνας τὰ διαβήματά σου
 ἐκ χρόνων νεότητος τῆς σῆς,
 Γεράσιμε, εἰς Ἀθωνα
 ὑπακοῆς ἐκτύπωμα
 τῷ Μελετίῳ πέφηνας
 καὶ Ἀβιμέλεχ, θεόσοφε.

Μονάζον, Γεράσιμε, στρουθίον
 Προδρόμου Καλύβης τῆς σεπτῆς,
 ἐν ταύτῃ ἐκελάδησας
 μοναδικῆς βιώσεως

πνευματικὴν ἀνάτασιν
 καὶ προσευχὴν τὴν νυχθήμερον.

Θεοτοκίον.

Οὶ δῆμοι Ἀθωνιτῶν ἀζύγων,
 ἀεὶ οὕσπερ σκέπεις καὶ φρουρεῖς,
 ᾠδαῖς σὲ μεγαλύνουσι
 μελισταγέσιν, ἄχραντε,
 καὶ μελιρῥύτοις ᾄσμασιν,
 εὐλογημένη Μητρόθεε.

Κάθισμα. Ἦχος γ´. Θείας πίστεως.

Νεαυγέστατον Ἀγίας Ἄννης

πάντες Σκήτεως Μικρᾶς φωστῆρα
 εὐφημήσωμεν, Γεράσιμον Ὅσιον,
 ὡς ποιητὴν ἱερὸν ὕμνους ἄδοντα
 πνευματικούς τοῖς Ἁγίοις τοῦ Κτίσαντος
 καὶ γλυκύλαλον στρουθίον, ζωὴν ἐν Ἀθωνι
 ἐκθύμως κελαδῆσαν τὴν ἰσάγγελον.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστατεύουσα μὴ διαλείπης
 τοὺς μονάζοντας ἐν ὄρει Ἄθω
 καὶ πιστούς, τῆς ἀρετῆς ὀλοκλήρωσιν
 ἐπιποθοῦντας ἐν βίῳ, Μητρόθεε,
 Ἁγίου Ὁρους φρουρὲ ἀπροσμάχητε,
 ἢ τοὺς δούλους σου ἰθύνουσα πρὸς σκηνώματα
 λαμπρὰ τοῦ οὐρανοῦ στερεώματος,

ᾠδὴ δ΄. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Νεοσμίλευτον Ἁγίων
 ἐξυμνήσεως ἄγαλμα,
 ἐρημίτα, ὠφθης,
 Ἄθωνος, Γεράσιμε Ὅσιε,
 ὁ κοσμικῆς ματαιότητος ὑπέρτερος,
 θέλων Κτίσαντι
 προσομιλεῖν μόνον πάντοτε.

Υμνηπόλε θεοφόρε,
 πανσθενῆς Χάρις Πνεύματος
 κάλαμον ἐκίνει
 σοῦ τὸν ἱερὸν πρὸς ἐξύμνησιν
 κατορθωμάτων Ἁγίων θείας πίστεως·
 ὄθεν ἅπαντες
 σὲ μελωδοῦμεν, Γεράσιμε.

Μονοτρόπων ἀγαπήσας
 τὴν ἀφάνειαν, Ὅσιε,
 ἐπήξας κονίστραν
 παλαισμάτων σῶν ἐν τῷ Ἄθωνι,
 ἐν ᾧ ἀσκήσει ἐπύκτευσας, Γεράσιμε,
 νυχθημέρω σου
 τὸν βροτοκτόνον ἀλάστορα.

Θεοτοκίον.

Νῦν τιμῶντές σε, Παρθένε,
 σὴν παγκόσμιον Κοίμησιν
 ἀνυμνολογοῦμεν
 καὶ τοῦ σοῦ Ναοῦ τὸν δομήτορα
 τοῦ φερωνύμου, Γεράσιμον, γεραίρομεν,
 τὸν θεόπνευστον
 συνθέτην ὕμνων, Μητρόθεε.

Ῥδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος,
 καρδία ἢ φιλάνθρωπος,
 χεὶρ ἢ θεοκίνητος καὶ σῶμα
 τῆ ἔμπαθεία
 καὶ τῆ κακία νεκρόν,
 Γεράσιμε, σὺν τῷ ἱερῷ
 Παύλῳ ἀνεκραύγαζες·
 Ἐν ἐμοὶ ζῆ ὁ Κύριος.

Γεράσιμε Ὅσιε,
 τοῦ Ἄθωνος διάκοσμε,
 ὀφθαλμοφανῶς τὸν παλαμναῖον
 πολλάκις εἶδες
 κτηνῶν λαβόντα μορφήν
 καὶ κρότους ποιοῦντα ζωηρούς,
 θέλοντα φοβίσαι σε,
 πάτερ, τὸν θεοφρούρητον.

Ρανίσιν ἰδρώτων σου
 ἀσκητικῶν, Γεράσιμε,
 χθόνα καθηγίασας πετρώδη
 Σκήτεως ἄρτι
 Ἀγίας Ἄννης Μικρᾶς,
 ἐν ἧπερ ἐξήνηθης καρποῦς
 ἠδυσγεύστους νήψεως,
 ἀρετῆς καὶ θεώσεως.

Θεοτοκίον.

Αγνότητος σκήνωμα
 καὶ παρθενίας σέμνωμα,
 Κεχαριτωμένη Θεοτόκε,

Ἁγίου Ὄρους
ἢ ἀρωγὸς καὶ φρουρός,
περίσκεπε πάντας ἀσκητὰς
καὶ πιστοὺς προστρέχοντας
τῷ εὐώδει λειμῶνί σου.

Ῥδὴ σι´. Τὴν θεϊαν ταύτην.

Φαιδρότης, πάτερ Γεράσιμε,
ἀπάντων θεολόγων, ὠμίλησας
ὡσπερ θεόληπτος
διὰ Θεὸν χθὲς καὶ σήμερον
Αὐτὸν καὶ εἰς αἰῶνας
αἰῶνων, Ὅσιε.

Ὅσίων εὖχος ἀτίμητον
τῶν νέων, γλωσσαμύντωρ ἐν ἔτεσιν
ὠφθης, ἀοίδιμε,
λεξιπενίας, Γεράσιμε,
ἐν γλώσσει ὁ συγγράψας
Ἀγγέλων ῥήματα.

Ναὲ ἀγάπης, Γεράσιμε,
διπλῆς, τῆς πρὸς Θεὸν καὶ τὸν ἔγγιστα,
πάντας ἀνέπαυες,
τοὺς προσιόντας Καλύβη σου
διδάγματα ἀκοῦσαι
τὰ σὰ θεόπνευστα.

Θεοτοκίον.

Ταμεῖον Χάριτος ἄσυλον,
χαρίτωσον τοὺς σὲ μεγαλύνοντας,
Θεογεννήτρια,
καὶ Ὑμνογράφου τὰ σκάμματα
αἰνοῦντας Γερασίμου,
τοῦ οὐρανόφρονος.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ´. Τῇ Ὑπερμάχῳ.

Τὸν τηρητὴν τῆς Ὁρθοδόξου Παραδόσεως,
ὕμνογραφοῦντα ἐμμελῶς τὰ κατορθώματα
τῶν Ἁγίων, εὐφημήσωμεν κατ' ἀξίαν,
προσευχῆς ὡς ἐραστὴν καὶ ταπεινώσεως

ένδιαίτημα καὶ νοῦν πνευματοκίνητον
πόθῳ κράζοντες· Χαίροις, πάτερ Γεράσιμε.

Ὁ Οἶκος.

Ἄριστος ὑμνηπόλος
τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας,
Γεράσιμε θεόπνευστε, ὦφθης,
ἐναρέτου κανὼν ἀγωγῆς,
ταπεινοφροσύνης, προσευχῆς, νήψεως
ἀκρότης καὶ ἀσκήσεως
διάκοσμε· διὸ βοῶμεν·

Χαῖρε, Βορείου Ἠπείρου γόνος·
χαῖρε, ὠραίου ἀγῶνος πόλος.

Χαῖρε, οἰκιστῆς θεοφόρος τοῦ Ἄθωνος·
χαῖρε, πολιστῆς τῆς ἐρήμου ἰσαγγελος.

Χαῖρε, Σκήτεως ἀγλάϊσμα Ἄννης θείας τῆς Μικρᾶς·
χαῖρε, πρόβολος καὶ σέμνωμα πολιτείας καθαρᾶς.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις ταπεινώσεως κέρας·
χαῖρε, ὅτι ἐδείχθης προσευχῆς θεῖον σέλας.

Χαῖρε, χαρίτων δρόσος θεόσδοτος·
χαῖρε, ἄσμάτων χεῖρ θεοκίνητος.

Χαῖρε, Ἁγίων ὁ θεῖος ὑμνήτωρ·
χαῖρε, ἀζύγων ὁ νέος κοσμήτωρ·

Χαίροις, πάτερ Γεράσιμε.

**Καὶ ἀναγιγνώσκεται τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας, ἧτοι
τῆς ζ΄ Δεκεμβρίου. Εἶτα λέγομεν·**

Τῆ ζ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ
θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου τοῦ
Μικραγιαννανίτου, Ὑμνογράφου τῆς Μεγάλης τοῦ
Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

Στίχοι.

**Ἁγίοις συγχαίρεις, Ἁγίων ὑμνήτωρ,
Γεράσιμε, ὄρους Ἁγίου κοσμήτωρ.**

Συναξάριον.

Ὁ τῆς ὀσιότητος καὶ ὑμνογραφίας νεολαμπῆς φωστήρ, ὁ θεόπνευστος ὑμνήτωρ τῶν ἱερῶν τῶν Ἁγίων κατορθωμάτων, ὁ τῆς ἐρήμου τοῦ Ἄθωνος πολιστής, ὁ ἔνοικος τῆς Σκήτεως τῆς Μικρᾶς Ἁγίας Ἄννης καὶ ὁ σύνοικος τῆς ἀρετῆς καὶ ἐνθέου σοφίας, πολιὸς πατήρ ἡμῶν Γεράσιμος, διέλαμψεν ἄρτι ἀκτίσιν ἐμπράκτου αὐτοῦ θεολογίας, τέλους ὑπαρχούσης ψυχῆς πανάγνου. Οὗτος κατὰ κόσμον Ἀναστάσιος – Ἀθανάσιος Γραΐκας ἐγεννήθη ἐν Δροβιάνῃ ἐπαρχίας Δελβίνου τῆς Βορείου Ἡπείρου τῇ 5ῃ Σεπτεμβρίου σωτηρίου ἔτους 1905. Ἡ μήτηρ αὐτοῦ εὐσεβεστάτη ἐνεστάλαξεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ νάματα πίστεως βαθυτάτης καὶ ἐκκλησιαστικῆς συνειδήσεως. Ἐλαβε τὴν ἐγκύκλιον μόρφωσιν ἐν Δροβιάνῃ καὶ Ἀθήνας ἐπιδείξας ἐπιμέλειαν ἀρίστην. Φύσις φιλομόναχος ἐτρώθη ἐνωρίς ὑπὸ τοῦ θείου ἔρωτος καὶ γνοῦς τὴν ματαιότητα τῶν προσκαίρων κατέφυγεν εἰς Ἄθωνα, ἐνθα διεκρίθη τῇ ὑπακοῇ, τῇ προσευχῇ καὶ τῇ ταπεινώσει. Βαλὼν μετάνοιαν ἐν τῇ Σκήτῃ τῆς Μικρᾶς Ἁγίας Ἄννης καὶ ὑπέικων Μελετίῳ τῷ αὐτοῦ Γέροντι ἐν τῷ Κελλίῳ τοῦ Τιμίου Προδρόμου, ὡς σίδηρος τῷ χαλκεῖ, σκεῦος εὐχρηστον ἐγένετο τοῦ Παναγίου Πνεύματος. Ἀργότερον ὑπετάγη Ἀβιμέλεχ τῷ ὀσιωτάτῳ. Ἐλαβε θεόθεν πλουσίως τὴν χάριν τῆς ὑμνογραφίας καὶ δὴ μετὰ τὴν ὑπὲρ ἡλίον λάμπουσαν αὐτῷ θεοφανείαν καὶ ἀνεδείχθη ἐφάμιλλος τοῖς πάλαι διαλάμψασιν ὑμνογράφοις. Μετὰ τοῦ αὐτοῦ Γέροντος Ἀβιμέλεχ μετώκησεν εἰς τὴν Καλύβην τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, τὴν ὑπερθεν τοῦ σπηλαίου τῶν Ἁγίων, Διονυσίου τοῦ Ῥήτορος καὶ Μητροφάνους. Μερίμνη αὐτοῦ ἀνεκαινίσθη εἴτα ἡ Καλύβη αὕτη καὶ ἐκτίσθη κατασκευτικώτατος σπηλαιώδης Ναὸς ἐν τῷ τόπῳ ἀσκήσεως τῶν ἀνωτέρω Ὀσίων. Ἄριστος θεολόγος καὶ ἀμύντωρ τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης, τῆς γλώσσης τῶν Ἀγγέλων, ὡς ἐπώνομαζε τὴν ἐκκλησιαστικὴν αὐτὸς ἐλληνικὴν γλῶσσαν, συνέγραψε πλῆθος Τερῶν Ἀκολουθιῶν, Παρακλητικῶν Κανόνων, Χαιρετιστηρίων Οἰκῶν, Ἐγκωμίων, Ἐγκωμιαστικῶν Λόγων καὶ Συναξαρίων πρὸς κάλυψιν λειτουργικῶν ἀναγκῶν. Ἐκοιμήθη τὸν ὕπνον τῶν δικαίων τῇ 7ῃ Δεκεμβρίου τοῦ σωτηρίου ἔτους 1991 καὶ ἐτάφη πλησίον τῆς Καλύβης τῶν ἀσκητικῶν αὐτοῦ παλαισμάτων ἀναμένων τὴν κοινὴν τῶν νεκρῶν ἐξανάστασιν. Ὁ εὐσπλαγχνος

Κύριος λαβὼν τὴν μακαρίαν αὐτοῦ ψυχὴν ἔθηκεν αὐτὴν ἐν τόπῳ ἀναψύξεως Ἀγγέλοις συναγάλλεσθαι καὶ ἠξίωσε τὸν γνησιώτατον Αὐτοῦ φίλον πρεσβεῦειν Αὐτῷ ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν τιμώντων αὐτοῦ μνήμην τὴν πανσεβάσμιον.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβεΐαις, Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἄμήν.

Ῥδὴ ζ´. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ὁσιώτατε

καὶ λόγιε Γεράσιμε,
θεοτοκάριον,
νέον Θεοῦ τῆ Μητρὶ
ἐξ ὕμνων ἐποίησας
εὐτάκτων μέλισμα,
ὀμηγύρεως
εὐφραῖνον εὐσεβόφρονος
ῶτα, πάτερ, καὶ καρδίας.

Λιγυρόφωνος

αὐλὸς Χριστοῦ τῆς πίστεως
καὶ παναρμόνιος
ἄρπα ἐδείχθης, σεπτέ,
σειρὴν ἢ θελκτῆριος
τοῦ Θείου Πνεύματος
καὶ γλυκύλαλον
στρουθίον ἐπὶ δώματος,
ῶ Γεράσιμε, μονάζον.

Μετεμόρφωσε

καρδίαν σου ὁ Κύριος,
Ὅν ἐν νεότητι
κατεΐδες ξένως τῆ σῆ,
θεόφρον Γεράσιμε,
καὶ σκεῦος Χάριτος
σὲ ἀνέδειξεν
Ἁγίων τοῦ συντάγματος,
τὸν θεόπνουν ὑμνηπόλον.

Θεοτοκίον.

Ὡς πολῦτιμον

τοῦ Θεανθρώπου σκῆνωμα
 σὲ μακαρίζομεν
 οἱ δῆμοι τῶν εὐσεβῶν
 καὶ σπεύδομεν πάντοτε
 τῇ ἀντιλήψει σου,
 Μητροπάρθενε,
 εὐλογημένη Δέσποινα,
 καὶ ἐτοίμη προστασία.

Ῥδὴ η΄. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ἦμνοις διηκόνησας προθύμως
 εὐτάκτοις τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Παντάνακτος,
 ἀσκητὰ Γεράσιμε,
 Ἑρωμανῶ ἐπόμενε,
 Ἀνδρέου ἰσοστάσιε,
 Κοσμᾶ ὁμόζηλε,
 σεπτοῦ Δαμασκηνοῦ ὁ τυγχάνων
 ἴσος τῇ εὐκλείᾳ
 καὶ Ἰωσήφ τῇ δόξῃ.

Μοναχῶν, Γεράσιμε, σεμνότης,
 ἐνέκρωσας τὸ σαρκίον σου παλαίσμασι
 καὶ θεόθεν εἴληφας
 Πνεῦμα τὸ πανάγιον,
 τὸ ἄρτι τὴν γραφίδα σου
 κινήσαν, Ὅσιε,
 πρὸς ὕμνων συγγραφὴν θεοπνεύστων,

εὐφραινόντων πᾶσαν
 Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν.

Νάματα ἀνέβλυσαν ἀφθόνως,
 Γεράσιμε, ἐκ κοιλίας σου, ποτίζοντα
 τὰς ψυχὰς συστήματος
 εὐσεβῶν, ἀείποτε
 τοῦ ψάλλοντος τὰ ῥήματα
 σοῦ τὰ μελίρρυτα
 καὶ ὕμνους τοὺς τερπνοὺς πρὸς Ἁγίους
 τῆς θριαμβευούσης
 ἐν πόλῳ Ἐκκλησίας.

Θεοτοκίον.

Ἡ ἐτοίμη πάντων προστασία,
 πανύμνητε Θεοκῦμον, τὸ προσφύγιον
 τῶν ἐν δίναις, Δέσποινα,
 καὶ τὸ παραμύθιον
 τῶν θλιβομένων, ἄκουσον
 ἡμῶν δεήσεων,
 τῶν νῦν μεγαλυνόντων καμάτων
 Θείου Γερασίμου,
 τοῦ νέου ὑμνογράφου.

Ῥδὴ θ´. Ἄπας γηγενής.

Σὲ τὸν νεαυγῆ
 ὑμνήτορα μέλομεν
 αἴσθημα πίστεως
 καὶ ἀγάπης ἔχοντα,
 πνοὴν βαθεῖαν
 τέχνης ποιήσεως
 τῶν ὑμνητῶν, ἐφάμιλλον
 τῶν πάλαι τάγματος
 τῶν Ἁγίων,
 θαυμαστὲ Γεράσιμε,
 ὑμνογράφων φωστῆρ παμφάεστατε.

Ἄσμα τὸ καινὸν
 κατὰ προφητάνακτα
 Δαβὶδ ἐν Ἀθωνι
 ἔψαλλες, Γεράσιμε,
 Χριστῷ, Ἁγίους
 Αὐτοῦ δοξάζοντι,
 καὶ ἐκελάδεις ἄσματα
 πρὸς θεῖον ἔρωτα
 τὰς καρδίας
 τῶν πιστῶν ἐγείροντα,
 ὡς ψαλτήριον, πάτερ, δεκάχορδον.

Ἰσχυσας ἐχθρὸν
 πατήσαι τὸν δόλιον
 εὐχῆ, Γεράσιμε,
 ἀειρόρυτοις δάκρυσιν,
 σκληραγωγίᾳ,
 παννύχοις στάσεσιν
 καὶ ἀσιτίᾳ, Ὅσιε,

καὶ εὐηρέστησας
 σῆ ἀσκήσει
 τῷ Χριστῷ, σὲ δειξάντι
 ὕμνογράφον σοφὸν καὶ θεόπνευστον.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε, τιμαλφὲς
 τοῦ Ἄθωνος σέμνωμα,
 Θεογεννήτρια,
 χαῖρε, φύλαξ ἄγρυπνε
 τῶν μοναζόντων
 καὶ καταφύγιον
 πιστῶν καμνόντων, Δέσποινα,
 μακαριζόντων σε
 καὶ ὑμνούντων
 Γερασίμου σκάμματα,
 ἐν λειμῶνί σου θείῳ ἀσκήσαντος.

Ἐξαποστειλᾶριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Υμνογραφεῖν ἠξίωσαι
 ἀνὴρ ὡς θεοεἶκελος,
 τῆς καθαρότητος ὄμμα,
 ὑπακοῆς ἐκμαγεῖον
 καὶ λύχνος ταπεινώσεως,
 γραφίς πνευματοκίνητε,
 Ἁγίας Ἄννης Σκήτεως
 Μικρᾶς, Γεράσιμε θεῖε,
 ὁ οἰκιστῆς καὶ κοσμήτωρ.

Θεοτοκίον.

Η σκέπουσα τὸν Ἄθωνα
 καὶ ἀπλανῶς ἰθύνουσα
 τοὺς ἐν αὐτῷ ἀσκουμένους
 πρὸς οὐρανίους λειμῶνας,
 Θεογεννήτορ Δέσποινα,
 ἐπάκουσον δεήσεων
 ἡμῶν μακαριζόντων σε
 καὶ προσφευγόντων σῆ σκέπη
 ἐν δυσθυμίαις καὶ ζάλαις.

**Εἰς τοὺς Αἶνους ἱστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν
 Στιχηρὰ Προσόμοια.**

Ἦχος πλ. δ´. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος !

Χαῖρε, τῶν Ἁγίων πίστεως
 ὑμνήτωρ ὁ ἱερός,
 ὁ τὸν Τίμιον Πρόδρομον,
 μετανοίας κήρυκα,
 καταστέψας τοῖς ἄσμασι
 καὶ τῇ Παρθένῳ
 Θεοτοκάριον
 ἀφιερώσας
 τερπνὸν καὶ ἔμμελον,
 μάκαρ Γεράσιμε,
 ἀσκητὰ τῆς Σκήτεως Ἄννης Μικρᾶς
 τῆς Ἁγίας κόσμημα
 πολυτιμότατον.

Χαίροις, ὄρνις ἢ φιλέρημος,
 τὰς φαραγγώδεις πλευρὰς
 καὶ ἀνίκμους τοῦ Ἄθωνος
 ὁ πολίσας ἔτεσιν
 ἐν ἐσχάτοις, Γεράσιμε,
 ὁ θεῖον ζῆλον
 ἐκ τῆς νεότητος,
 πνευματοφόρε,
 ἐπιδεικνύμενος
 καὶ ἐβδομήκοντα
 ἔτη τῶν ἰδρώτων σου σεπταῖς ῥοαῖς
 καταρδεύσας ἔρημον
 τὴν ἀπαράκλητον.

Χαίροις, ὁ τῇ Θεῖα Χάριτι
 ἀναδειχθεὶς ἀκρεμῶν
 θεολόγων, Γεράσιμε,
 σοῦ τοῖς μελωδήμασι
 τοῖς παντέρπνοις καὶ ἄσμασι
 καὶ ὑμνηπόλων
 Χριστοῦ τῆς πίστεως
 φαιδρότης, πάτερ,
 Ὀσίων σέμνωμα
 καὶ ἰσοστάσιε
 Ῥωμανοῦ καὶ μάκαρος Δαμασκηνοῦ,
 ὁ φαιδρύννας Ἄθωνα
 σεμνῇ βιώσει σου.

Χαίροις, ὁ συγγράψας ᾠσματα
 ἐν γλώσση ἑλληνικῇ,
 ἧς ἀνύντωρ, Γεράσιμε,
 ἀνεδείχθης ἄριστος
 ἐν ἐσχάτοις τοῖς ἔτεσιν,
 ὁ ὑμνογράφος
 ὁ θεοφώτιστος,
 ὁ ἀτενίσας
 ἐμφρόνως ἄρρυστα
 πάντα ἐν βίῳ σου
 καὶ ὡσεὶ μελίρρυτος ἔρωδιὸς
 ἐξυμνήσας τάγματα
 Ἁγίων πίστεως.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄.

Τὸ εὐτελὲς τῶν ρεόντων καταλιπὼν νοῖ τελείῳ
 καὶ πόνοις ἀσκητικοῖς ἀτενίσας ἐμφρόνως πρὸς μόνα
 τὰ ἄρρυστα,
 τὸν καλὸν ἠγωνίσω ἀγῶνα, Γεράσιμε,
 καὶ τὴν Σκῆτην τῆς Μικρᾶς Ἁγίας Ἄννης ἠγίαςας
 νυχθημέροις καμάτοις σου, ὑμνογράφε θεόπνευστε·
 ὄθεν ὡς κληρονόμον τῆς ἀφθίτου τιμῶντές σε
 ὠραιότητος
 καὶ καλλικέλαδον ἀηδόνα τῆς ἀριστείας τῶν Ἁγίων
 τῆς πίστεως
 τὰς θεοπειθεῖς σου εὐχὰς ἐκδεχόμεθα,
 ἵνα εἰρηνικῶς βιοῦντες τῆς σὺν σοὶ ἀξιωθῶμεν
 μακαριότητος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε
 Παρθένε,...

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

*****

*****

Ε Ν Τ Η Λ Ε Ι Τ Ο Υ Ρ Γ Ι Α

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ
 Ὁσίου ἡ γ΄ καὶ ἡ στ΄ ᾠδῆ.

Ἀπόστολος· Πρὸς Γαλάτας (Κεφ. ε΄ 22 - στ΄ 2).

Ἀδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματός ἐστι, χαρά,...

Ζήτει τῷ Σαββάτῳ τῆς ΚΖ΄ Ἑβδομάδος.

Εὐαγγέλιον· Κατὰ Λουκᾶν (Κεφ. ιγ΄ 17 - 23).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ...

Ζήτει τῇ Πέμπτῃ τῆς Δ΄ Ἑβδομάδος.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις, ὕμνογράφων νεολαμπῶν
κλείσμα καὶ Ἄθω
νέον κόσμημα, λιγυρὰ
Πνεύματος κινύρα,
Γεράσιμε, Ἁγίων
ὁ ἐξυμνήσας ἄρτι
πόθῳ τὰ σκάμματα.

Δίστιχον.

**Γεράσιμον, Συνοδίας αὐτοῦ χάριν,
σεπτὸν ὕμνηλόλον, ἦσε Χαραλάμπης.**

Τ Ε Λ Ο Σ

Κ Α Ι Δ Ο Ξ Α

Τ Ω Μ Ο Ν Ω Α Λ Η Θ Ι Ν Ω

Θ Ε Ω Η Μ Ω Ν

Ἀριθμ. Καταλ. Α 543 / 22-7-10